

Főiskolások: missziómunka a képzés ideje alatt is

A nevelés célja

Az igazi nevelés misszionáriusképzés. Istennek valamennyi fia és leánya misszionárius, és arra nyer elhívást, hogy misszionárius legyen. Az Úr és felebarátaink szolgálatára hívtak el bennünket. A nevelés célja pedig az erre a szolgálatra való felkészítés kell legyen. (The Ministry of Healing, 395.) {ChS 64.1}

Azért alapítottunk iskolákat, hogy megerősítsük az ifjakat az ellenség kísértéseivel szemben. Itt válhatnak alkalmassá arra, hogy hasznosak legyenek mind ebben az életben, mind pedig Isten szolgálatában az örökkévalóságban. (Counsels to Teachers, 495.) {ChS 64.2}

Aki ismeretek megszerzésére igyekszik, hogy ezzel is munkálkodhasson a tudatlanokért és a veszendőkért, ezzel is kiveszi a maga részét abban, hogy beteljesítse a menny nagyszerű tervét az emberiségre vonatkozóan. Azzal, hogy önzetlen szolgálattal közvetít mások számára áldást, a keresztény nevelés magasrendű eszményét tölti be. (Counsels to Teachers, 545.) {ChS 64.3}

Az Úr erős, odaszentelt és önfeláldozó ifjakat és fiatal nőket keres, akik az élen haladnak, és az iskolapadban töltött rövid időt követően megindulnak előre, felkészülten az üzenet átadására a világnak. (Counsels to Teachers, 549.) {ChS 64.4}

Tanulás gyakorlás által

Hogy pedig az oktatás teljes értékű legyen, szükséges, hogy a főiskolásoknak adjunk időt misszionáriusi munka végzésére – időt arra, hogy megismerkedjenek a lakóhelyükön körülöttük élő családok lelki szükségleteivel. Nem szabad, hogy tanulmányaik annyira kimerítsék őket, hogy ne maradjon idejük a megszerzett ismeretek gyakorlati felhasználására. Bátorítani kell őket arra, hogy tegyenek komoly missziós erőfeszítéseket a tévelygők érdekében, megismerkedni velük s elvinni nekik az igazságot. Ha alázatosan dolgoznak, Krisztusnál keresve a bölcsességet, imádkozva és vigyázva, másoknak is átadhatják az ő életüket gazdagító ismeretet. (Counsels to Teachers, 545–546.) {ChS 64.5}

A főiskolások, ahol csak lehetséges, vegyenek részt az iskolaév alatt a városi missziómunkában, valamint a körülvevő városokban és falvakban is. Kisebb csoportokat alkothatnak a keresztény segítő munka végzésére. A főiskolásoknak széles látókörrel kell rendelkezniük a tekintetben, hogy mik az Isten iránti jelen kötelezettségeik. Nem várhatnak arra az időre, amikor majd befejezve tanulmányaikat valami nagy munkát végezhetnek az Üdvözítőért, hanem mélyedjenek el abban, hogy iskolaéveik alatt is hogyan vehetik fel magukra Krisztus igáját a másokért végzett önzetlen szolgálatban. (Counsels to Teachers, 547.) {ChS 65.1}

Nem elég teletönni a fiatalok fejét nagy fontossággal bíró tananyagokkal; azt is meg kell tanulniuk, hogyan oszthatják meg másokkal, amit kaptak. (Counsels to Teachers, 545.) {ChS 65.2}

Főiskoláinkról és kiképző központjainkból misszionáriusokat kell kiküldeni távoli országokba. Iskolaéveik alatt a hallgatók ragadjanak meg minden alkalmat, amely felkészíti őket erre a munkára. Itt vizsgát tehetnek, megpróbálhatják magukat, ami által nyilvánvaló lehet, mennyire használhatók, s hogy vajon keresztülárad-e rajtuk a mennyi jó befolyás. (Counsels to Teachers, 549.) {ChS 65.3}

A misszionárius lelkület serkentése

Iskoláinkban a tanítóknak és a főiskolásoknak mennyi érintésre van szükségük. Isten többet is el tud végezni értük annál, amit idáig tett, a múltban ugyanis korlátoztuk őt útjaiban. Ha serkentjük a misszionáriusi lelkületet, még ha az el is vesz néhány órát a rendszeres tanórákból, határtalan mennyi áldásban lesz részünk, feltéve, ha nagyobb lesz a hitünk és a lelki buzgóságunk, s jobban felfogjuk Isten útjait. (Counsels to Teachers, 546.) {ChS 65.4}

A tanulmányok befejezése után

A tanulmányok végeztével sokaknak van lehetőségük kimenni könyvevangélistaként a területre. A hűséges könyvmunkás utat talál sokak otthonába, ahol is otthagyhata az erre az időre szóló igazságot tartalmazó olvasnivalókat. Főiskolásainknak meg kell tanulniuk, hogyan kell eladni könyveinket. Mély keresztény tapasztalatokkal bíró férfiakra, kiegyensúlyozott elmékre, szilárd alapokon álló, alapos műveltséggel rendelkező emberekre van szükség, akik részt vehetnének a munkának ebben az ágában. Némelyek rendelkeznek azzal a talentummal, műveltséggel és tapasztalattal, amely képessé teszi őket az ifjak oktatására a könyvmunka területén, ami által többet végezhetnénk majd el, mint amennyit most teszünk. Azok, akik bírják ezt a tapasztalatot, különleges felelősséget viselnek mások tanításában. (Counsels to Teachers, 546–547.) {CHS 65.5}

Az ének szolgálata

Azok a főiskolások, akik megtanultak dallamosan és tisztán énekelni gyönyörű evangéliumi énekeket, sok jót tehetnek éneklő evangélistaként. Számos alkalmat fognak találni annak a talentumnak a használatára, amit Isten adott nekik, hogy dallamot és napfényt hozzanak sok magányos, a bánat és a lesújtottság által sötétségbe borult helyre, énekkel szolgálva azoknak, akiknek ritkán adatik meg az a kiváltság, hogy eljussanak egy gyülekezetbe. {CHS 66.1}

Főiskolások, menjetek ki a fő- és a mellékutakra! Igyekeztek elérni úgy a magasabb, mint az alacsonyabb osztályból valókat. Jussatok be a jómódúak és a szegények otthonába, és ha megadatik az alkalom, kérdezzétek meg: „Szívesen vennék, ha elénekelnénk néhány gyülekezeti éneket?” Majd amikor a szívek meglágyulnak, út nyílik előttetek, hogy rövid imában kérjétek Isten áldását. Kevesen fognak erre nemet mondani. Az ilyen szolgálat igazi hamisítatlan misszionáriusi munka. (Counsels to Teachers, 547–548.) {CHS 66.2}